

РЕШЕНИЕ

№ 2047

гр. София, 15.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14328** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията, предявена чрез юрк. Е. М. срещу Решение от 05.11.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по нахд № 883/ 2019 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 203/ 13.12.2018 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 лева на основание чл. 32ба Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ за нарушение на чл.30, ал.1, т.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на закона. Касаторът поддържа, че са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на административното производство. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на КРС и по същество на спора да потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба [фирма] се представлява процесуалният представител Д. С., който оспорва касационната жалба, моли да бъде постановено решение, с което да бъде оставено в сила решението на въззивната инстанция.

Представя отговор на касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Със съдебно решение на Софийски районен съд, е отменил наказателно постановление № 203/ 13.12.2018 г., издадено от Председателя на КРС, с което на ответника е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 лева на основание чл. 326а ЗЕС за нарушение на чл.30, ал.1, т.1 ФС. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел Д. – инспектор в Главна дирекция „Контрол на съобщенията“ на КРС, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. По съществото на спора е счел, че дружеството не е осъществило вмененото нарушение, доколкото посочената в АУАН, респ. НП санкционна норма на чл.30, ал.1, т.1 от ФС в редакцията на разпоредбата към датата на нарушението не съдържа конкретно правило за поведение, т.е. не е регламентирано определено задължение адресирано до правни субекти.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Касационната инстанция, в решаващия си състав, намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Нормата на чл.30, ал.1, т.1 от ФС (в редакцията към датата на извършване на нарушението) предвижда, че даряващият доставчик може мотивирано да откаже преносимост на номер/номера пред приемащия доставчик само в следните случаи: 1. преди подаване на заявлението за преносимост М. е несъществуващ или не е предоставен на абонат или потребител на даряващия доставчик;

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора.

В хода на съдебното производство пред СРС не е безспорно установено, че дружеството – ответник по касационната жалба е осъществило нарушение на състава на чл.30, ал.1, т.1 от ФС (в редакцията към датата на извършване на нарушението), за което е санкционирано с НП № 203/ 13.12.2018 г.

От събраните доказателства по делото не се установява такова нарушение да е

извършено от санкционираното дружество. В мотивите си СРС е изложил обосновани доводи, че действащата към релевантния момент норма не предвижда конкретно правило за поведение, т.е. не е регламентирано определено задължение адресирано до правни субекти. В разпоредбата на чл.30, ал.1, т.1 от ФС (в редакцията към датата на извършване на нарушението) е дадена възможност, от която на даряващия доставчик да се възползва от тази възможност, но това не е вменено като задължение. По тези съображения, които се споделят от касационната инстанция, обоснован е извода на СРС, че не е доказано извършването на нарушение по посочената като нарушена разпоредба от страна на санкционираното дружество и правилно е отменил оспореното НП като материално незаконосъобразно.

Доводите в касационната жалба за неправилност на преценката на въззивния съд са необосновани, преценката на СРС е правилна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Въз основа на горното, касационната инстанция счита, че не са налице сочените касационни основания. Оспореното решение като постановено при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XI-ти касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.11.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по нахд № 883/ 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.